

Тако радость-та е трайна,

Сладко пиленце мое.

Въ тихъ, сѣнчестъ горницъ,
Въ хладнъ, роснъ вѣдринъ,
Мойта жалостна душица
Търси радость, тишинъ!

На свѣта е всичко красно
И за вси свѣтътъ е миль;
Сал' за мене въредъ е тѣсно;
Тажекъ азъ съмъ и уныль.

Мойто либе дѣ-й не знамъ,
Него търсимъ на всждъ,
Та ся чудимъ и ся маимъ,
Дѣ го можъ азъ видѣ.

Ахъ речѣте ми дървета!
Нѣмалъ да го видимъ азъ? —
« Нѣма, нѣма » въ долове-тъ
Сякашъ екижъ нѣкой гласъ.

Ахъ да-л' щѣйдѣ то въздыша,
И ся чува че стенти?
Гласъ пакъ екижъ « дыша, дыша »,
А сърце-то ми трепти.

Ако още окѣснѣе
Ще мя найде въ гробъ студень;
Щел' мя смысли, щел' пролѣе
Горкы слъзи зарадъ мѣнь?